



ORDO FRANCISCANUS SAECULARIS

Consilium Internationale

Via Vittorio Putti, 4 / int. 6 - 00152 Roma

Tel. e Fax +39 06.45424639

E-mail: ciofs@ciofs.org

www.ciofs.org

Začleňování členů FraM do SFŘ

1. Úvod

Františkánská mládež jako organizovaná část františkánské rodiny, která náleží do působnosti SFŘ, existuje jen od poloviny minulého století. Předtím nebyla.

Předtím byli jen mladí, kteří přímo přijímali závazek evangelního života v rámci jednoho ze tří řádů františkánské rodiny. František, Klára i Alžběta přijali své definitivní řeholní závazky, když byli ještě velmi mladí. A podobně to bylo s mnoha dalšími františkány.

Je zjevné, že v minulých dobách nepocítovali potřebu mít františkánskou mládež. Řehole SFŘ od Lva XIII. z roku 1883 dovozovala přijímat do řádu mladé už od 14 let!

Proč tedy vznikla potřeba založit františkánskou mládež, která by byla organizovaná a začleněná do SFŘ? Svět se za posledních sto let velmi změnil a v souvislosti s tím se změnil i život. Radikálně se změnila celá řada důležitých základních hodnot.

Svět, který byl svého času přísně rozdělen podle sociálních vrstev, se dnes cítí být rozdělen podle věkových vrstev, které často spolu nekomunikují a prožívají své vzájemné problémy spíše konfliktním způsobem. Mezigenerační vztahy se podstatně změnily.

V posledních desetiletích se změnila požadavky a dynamika světa mladých a františkánská rodina, na podnět svých členů a s podporou církve se snažila přiměřeně odpovědět na tyto změny, aby mladým nabídla odpovědi a prostor k rozlišování a žití svého povolání. FraM je privilegovaným místem františkánů k tomuto všemu.

Mladí, kteří se setkávají s problematikou života a zároveň se cítí být přitahováni křesťanským životem a speciálně spiritualitou sv. Františka, jsou v plném slova smyslu „sekulární“, žijí ve světě. Proto je jim nabízena možnost vstoupit na cestu povolání v rámci sekulárního františkánskému řádu prostřednictvím františkánské mládeže.

SFŘ v rámci františkánské rodiny je řádem, který žije sekularitu a tudíž se nejvíc hodí k tomu, aby se tohoto procesu ujal a doprovázel ho. Proto mu ho církev oficiálně svěřila. „*Na základě svého vlastního povolání musí být SFŘ připraven sdílet svou zkušenost života podle evangelia s mládeží, která se cítí být přitahována sv. Františkem z Assisi, a hledat prostředky, jak jí tuto zkušenost vhodným způsobem předkládat*“ (GK 96).

Cesta františkánské mládeže je *dočasná* – jakmile členové františkánské mládeže pochopí a identifikují své povolání, přijmou ho za své, ať už je jakékoliv, aby začali žít to, co velmi pravděpodobně bude jejich životním stavem.

Mezi možná povolání samozřejmě a podstatně patří i povolání přijmout františkánský život a zároveň zůstat ve světském stavu – tj. vstoupit do SFŘ.

Vstup do SFŘ vsutku plně odpovídá opravdovému povolání, specifickému způsobu a stylu života

(*Povolání do SFŘ je specifické povolání, které formuje život i apoštolskou činnost členů řádu. GK 2*). Vstup do SFŘ je proto definitivním způsobem života, který „vtiskuje“ specifický charakter.

K rozlišení povolání může dojít během členství ve FraM a jestliže se jedná o povolání žít jako sekulární františkán, může člen FraM započít proces přijetí, formace a profese v SFŘ a přitom ještě zůstat v lůně FraM.

To nazýváme „dvojí příslušností“.

Takovéto začleňování do SFŘ se velmi doporučuje, neboť jakmile došlo k autentickému rozlišení povolání, nemá smysl odkládat vstup do způsobu života, který nám Bůh připravil.

2. Bratrská animace

Bratrská animace je nejlepším nástrojem, který mají bratrská společenství SFŘ a FraM k tomu, aby bylo začleňování členů FraM do SFŘ co nejpřirozenější.

Bratrská animace je synonymem pro doprovázení, neboť jejím prvotním účelem je být po boku mladým lidem při jejich františkánském růstu, který předpokládá růst lidský a křesťanský.

Z tohoto důvodu se bratrský animátor stává velmi důležitou osobou v procesu rozlišování mladého člověka, a to zvláště co se týče jeho františkánského sekulárního povolání.

Doprovázení se už od začátku stává důležitým orientačním bodem. Bratrský animátor je nejbližším orientačním bodem pro členy FraM, aby viděli, co to znamená být sekulárním františkánem a co vůbec znamená SFŘ. Z toho vyplývá nutnost, aby každé společenství FraM mělo svého bratrského animátora z bratrského společenství SFŘ, ke kterému náleží, aby bylo zabezpečeno přinejmenším lepší poznání františkánského sekulárního povolání a bratrského společenství, k němuž se přirozeně bude ubírat i cesta členů FraM.

Doprovázení, blízkost a to, že je orientačním bodem, napomáhají tomu, aby se bratrský animátor stal svědkem života pro členy FraM. Svědkem, který se mladému františkánovi nezištně nabízí, aby objevil své životní povolání.

Jeho přítomnost ve skupině spolu s přítomností duchovního asistenta, dává FraM ujištění, že jsou úzce spojeni s františkánskou rodinou v jejich různorodých projevech a zároveň je pro mladé jedinečnou příležitostí k obohacení. Oba tedy, kromě svých vlastních úkolů doprovázení a vedení, musejí spolupracovat při formaci skupiny.

Kromě svého přímého přínosu skupině FraM má bratrský animátor ještě druhou oblast své činnosti, kterou závěry mezinárodního shromáždění FraM definují velmi jasně: *„sloužit jako pojítka a most mezi SFŘ a FraM.“*

V tomto smyslu musí bratrský animátor spolupracovat s bratrským společenstvím SFŘ na tom, aby uváděl ve skutek to, co praví generální konstituce 97,1: *„Ať bratrská společenství SFŘ vhodnými iniciativami a dynamickým způsobem podporují františkánské povolání mezi mládeží. Ať se starají o vitalitu a šíření bratrských společenství Františkánské mládeže a doprovázejí mladé na jejich cestě lidského a duchovního růstu nabídkami činnosti i jejich tématy.“*

Toto pověření je rozpracováno v dokumentu CIOFS »*FraM, Cesta františkánského povolání*«, který v článku 26 zdůrazňuje: *„Jedním z nejdůležitějších prostředků vždy bude živý kontakt s bratrským společenstvím SFŘ. Proto místní bratrská společenství musejí být vůči mladým lidem vstřícná, počítat s nimi i při setkáních a svěřit jim specifické úkoly v rámci společenství. Rovněž tak je důležité, aby setkání bratrského společenství byla organizována pružně vzhledem k možnosti formace zvláštních skupinek pod vedením rady bratrského společenství.“*

Bratrský animátor musí proto působit také v rámci bratrského společenství SFŘ takovým způsobem, aby rostlo pochopení pro FraM, aby společenství tímto směrem zapojoval a svěřoval mu

zodpovědnost, což předpokládá dávat důvěru, podporovat, pomáhat, směřovat, pečovat a konečně být k dispozici mladším bratřím a sestrám, kteří hledají svou cestu za Kristem podle příkladu sv. Františka, Kláry, Alžběty, Ludvíka...

Konečným cílem je, aby se v důsledku doprovázení bratrským animátorem františkánská mládež cítila být doprovázena SFŘ na všech svých úrovních.

Kvůli tomuto všemu je důležité, aby bratrský animátor vykonával svou službu s nasazením, které si tato služba vyžaduje, což znamená, že ve svém bratrském společenství se nebude moci příliš angažovat.

Jeho hlavními rysy podle toho, co říká také mezinárodní shromáždění FraM, musí být: dynamičnost, stálost, spiritualita, formace, dialog, úcta, velká schopnost naslouchat, mladý duch, schopnost jednat s mladými a schopnost učit se.

3. Duchovní asistence

Na cestě povolání mladých z FraM, kteří chtějí vstoupit do SFŘ, má velkou důležitost role duchovního asistenta, který kromě toho, že je garantem jejich věrnosti františkánskému charismatu, jejich společenství s církví i jejich spojení s Františkánskou rodinou (srov. GK 85,2), má také zvláštní zodpovědnost za jejich formaci a pomáhá jim při rozlišování povolání.

Duchovní asistent musí především být svědkem františkánské spirituality a musí být schopen předávat bratrskou lásku řeholníků k mladým a pomáhat jim při hledání povolání. Kromě toho je třeba, aby duchovní asistent:

- pomáhal mladým a doprovázel je při stálé konverzi, kterou vyžaduje evangelium;
- vstupoval do osobního dialogu s mladými, aby jim uměl naslouchat, aby uměl čekat, měl trpělivost a především, aby je měl rád;
- spolupracoval při formaci mladých, aby mohli plnit své poslání v církvi i ve světě;
- doprovázel kandidáty při rozlišování povolání.

Objeví-li se povolání do SFŘ, duchovní asistent společně s bratrským animátorem pomůže mladému člověku, aby vstoupil do kontaktu s ministrem místního bratrského společenství SFŘ a mohl tak podniknout kroky nutné k přijetí do řádu.

4. Vztah FraM – SFŘ

Vztahy mezi místním bratrským společenstvím FraM a společenstvím SFŘ musejí být vedeny duchem vzájemného společenství, čímž se vytváří bratrské ovzduší pro podporu povolání těch, kteří chtějí pokračovat ve své cestě v rámci SFŘ. Při rozlišování povolání by pro mladé lidi z FraM mělo být rozhodnutí se pro SFŘ normální a logickou volbou po formaci, které se jim dostalo v rámci FraM. I když samozřejmě je jasné, že tento proces nemusí nutně přivést všechny členy FraM do SFŘ, ale jen ty, kteří se cítí být Bohem taženi k tomuto povolání.

Doporučuje se, aby, pokud je to možné, byl duchovním asistentem místního bratrského společenství SFŘ a společenství FraM jeden a týž člověk. Asistent tak pak může podporovat společenství, vzájemné poznávání a účinnější sdílení mezi všemi členy obou bratrských společenství. Kromě toho jediný duchovní asistent může oběma společenstvím pomáhat žít každému různými způsoby bratrského života v jednotě, s úctou k vlastní autonomii, různými způsoby formace, setkávání se i různými apoštolskými aktivitami atd. V každém případě je třeba mít vždy na paměti, že je velmi důležité, aby obě bratrská společenství sdílela některé okamžiky modlitby, setkání, formace a

apoštolských aktivit, aby tak vydávala společné svědectví o svém poslání.

Tytéž generální konstituce říkají, že SFŘ „*se cítí zvláště zodpovědný*“ za FraM (GK 96,2). Jinými slovy musí FraM být speciálním úkolem pro SFŘ, a to jako součást péče o svá povolání. „*Členové Františkánské mládeže považují Řeholi SFŘ za motivační dokument*“ (GK 96,3), který jim pomáhá v rozvoji svého vlastního společenství, a to platí jak pro jednotlivce tak pro skupiny. Z tohoto důvodu musejí sekulární františkáni doprovázet mladé lidi při zrání jejich povolání a při začleňování se do života bratrského společenství SFŘ.

Toto všechno přispívá k tomu, že zrání povolání FraM vede obvykle, i když ne nutně, do SFŘ.

5. Vstup do SFŘ

V dokumentu »*FraM, cesta františkánského povolání*«, ve kterém se mluví o vztahu mezi SFŘ a FraM nacházíme dva velmi důležité body, které se týkají těch, kteří chtějí pokračovat dál ve své františkánské cestě v SFŘ. První bod se týká začlenění do SFŘ a druhý mluví simultánním členstvím v bratrském společenství SFŘ a ve společenství FraM.

1. Přijetí do SFŘ

Co se týče přijetí do SFŘ, je třeba mít na paměti, že františkánská formace přijatá ve FraM se považuje za platné období iniciace do SFŘ.

Co se týče samotného přijetí, jsou dvě možnosti. Jedna se týká jednotlivých členů FraM, kteří chtějí vstoupit do SFŘ, a druhá se týká skupin členů FraM, kteří chtějí vstoupit do SFŘ společně.

V obou případech se zájemci, kteří chtějí požádat o přijetí, individuálně obrazejí na ministra místního bratrského společenství SFŘ. Současně předseda místního bratrského společenství FraM, ke kterému mladý člověk, který žádá o přijetí, náleží, a ve kterém se mu dostalo formace, doporučí mladého člověka nebo mladé lidi k přijetí. Rada bratrského společenství SFŘ pak kolegiálně rozhodne o žádostech a dá odpověď žadateli (žadatelům) a sdělí své rozhodnutí oběma společenstvím (GK 39,3). Je-li odpověď pozitivní, kandidát (je-li sám) podstoupí počáteční formaci spolu s dalšími kandidáty, kteří nepocházejí nutně z FraM. V případech, kdy jde o skupinky členů FraM, budou tyto moci po pozitivní odpovědi rady bratrského společenství SFŘ být přijati do počáteční formace a, bude-li to vhodné, vytvoří vlastní formační skupinku pod vedením místní rady SFŘ (srov. *FraM, cesta františkánského povolání* 23).

Průběh formace se bude opírat o Řeholi, konstituce a rituál SFŘ (GK 96,4) a také o to, co je doporučeno v příručce pro formaci a v plánu počáteční formace předsednictva mezinárodní rady SFŘ.

Formace musí být zároveň doktrinální i praktická, bude se muset zakládat na konkrétní životní zkušenosti bratrského společenství. Vždy bude prováděna za spolupráce formátora, duchovního asistenta, rady a celého místního bratrského společenství SFŘ.

2. Dvoji současná příslušnost FraM-SFŘ

Profese v SFŘ nutně nevyklučuje mladého člověka z jeho společenství františkánské mládeže. Mladý profes sekulárního řádu může dále pokračovat i ve společenství bratří a sester FraM, které se inspiruje stejnou řeholí SFŘ. Tito mladí profesové mohou být svým společenstvím SFŘ pověřeni animací a doprovázením bratrského společenství FraM, neboť sami mají přímou zkušenost s oběma bratrskými společenstvími, a proto jsou nejvhodnějšími bratrskými animátory z řad bratrského společenství SFŘ. Každopádně je důležité, aby se mladý profes aktivně účastnil života obou společenství, i když jeho aktivity po dohodě s místní radou SFŘ budou především zaměřeny na FraM.

Dvojitá příslušnost neboli simultánní příslušnost se tak stává dalším nástrojem, který přirozeným způsobem umožňuje začleňování do SFŘ těch, kdo náležejí k FraM. Je důležité brát v úvahu to, že FraM má dvojitý cíl: umožnit mladému člověku žít své povolání a nabídnout mu pomoc při rozlišování svého životního povolání.

Jinými slovy mladý člověk nemusí skončit se svým členstvím ve FraM, aby započal, je-li takové jeho povolání, proces začleňování do SFŘ. Povolání Duchem svatým může přijít kdykoliv, aniž by jeho členství ve FraM nějak podmiňovalo jeho začleňování do SFŘ.

Stejně tak začlenění do SFŘ nesmí mladému člověku bránit v tom, aby mohl pokračovat ve svém růstu s bratry a sestrami FraM, když si to přeje. Kdyby se mu bránilo, nebral by se zřetel na samotné generální konstituce, které předvídají možnost nebo i nutnost existence členů FraM, kteří mají profes v SFŘ.

6. Závěr

Dvojitá příslušnost k SFŘ a k FraM je nejen možná ale je také žádoucí. Obsahuje v sobě dvojitou „věrnost“: bratrskému společenství SFŘ (ta je primární, neboť profes je trvalý a definitivní životní závazek) a také příslušnému bratrskému společenství FraM.

Dvojitá příslušnost je žádoucí, protože profesní členové FraM mohou účinněji vydávat svědectví o svém františkánském povolání ostatním členům FraM, a protože jím se také účinně posiluje pouto, které spojuje FraM a SFŘ. Kromě toho také dovoluje profesním členům FraM mít aktivní i pasivní hlasovací právo v řádu na všech úrovních.

Život členů FraM v jejich bratrských společenstvích je často dynamický a stimulující, což často kontrastuje s poněkud statickým životem mnoha bratrských společenství SFŘ. Je tudíž pochopitelné, že v mnoha případech členové FraM, i když mají zcela jasně povolání, mohou mít problém podniknout krok k začlenění se do SFŘ a odkládají ho až na dobu, kdy budou muset definitivně opustit FraM.

Je však potřeba, aby člen FraM dospěle zvážil svůj život a směr, který mu Bůh dal. Je-li vstup do SFŘ povoláním, které mu/jí Bůh vлил do srdce, pak jen realizací tohoto Božího plánu bude moci dosáhnout své vlastní „dokonalosti“ (Mt 19,16-26) podle vůle Boží.

Vůli Boží máme vždy přijímat s radostí, neboť v ní nalezneme svou plnou realizaci.

Člen FraM se tedy nesmí bát definitivně vstoupit do bratrského společenství SFŘ:

- protože jeho vztahy s původním bratrským společenstvím FraM vůbec neskončily, naopak by měly pokračovat;
- protože vstupuje do životního svazku (přivtělení) s celým Sekulárním františkánským řádem a jeho prostřednictvím s celou velkou františkánskou rodinou, které nabídne své dary a z níž také bude vždy čerpat hojnost darů pro svůj život a pro realizaci svého povolání, které je zároveň posláním.

SFŘ je velkým církevním a duchovním uskupením *nepokrytecké dokonalosti* (Julián ze Špýru, 1232), opravdovou školou svatosti. Jeho důležitost je ještě značně nepochopená a neprozkoumaná. Třetí františkánský řád tryská z milosti počátků františkánské rodiny a je veden charismatem sv. Františka. Jeho sekulární rozměr je velmi důležitý pro to, aby bylo křesťanství ve světě plodné.

Hle, co praví o SFŘ Jan Pavel II., na kterého s láskou vzpomínáme:

„... vy jste také „řád“, jak pravil Pius XII.: „laický řád, ale skutečný řád“; a ostatně už Benedikt XV. už mluvil o „*Ordo veri nominis*“. Tento starý termín – můžeme říci středověký – tj. „řád“ neznamená nic jiného, než vaši úzkou sounáležitost s velkou františkánskou rodinou. Slovo „řád“ znamená účast na kázni a na strohosti, která je této spiritualitě vlastní,

i když s autonomií, která je vlastní vašemu laickému a sekulárnímu stavu, který s sebou často také nese oběti, které nejsou menší než ty, které prožívají řeholníci a kněží“ (14. června 1988, na generální kapitule SFR).

Přeložil Jiří Bonaventura Štivar OFMCap., červenec 2009